

Spektaklis visiems „Facebook“ vartotojams

2010-02-03 07:00

Toma Jonuškaitė

Rudenį gana lakoniškai pristatę maždaug po metų pertraukos vėl pradėtą rodyti **režisieriaus Cezario Graužinio spektaklį „Pasikėsinimai“** dabar nusprendėme šią savo klaidą ištaisyti. Apie sekmadienį, kovo 14 dieną, Menų spaustuvėje vyksiančius „Pasikėsinimus“ **kalbamės su šiame spektaklyje vaidinančia aktore Vilma Raubaite.**

– **Apie ką, jūsų akimis, yra „Pasikėsinimai“?**

– Pjesės pradžioje yra jos autoriaus brito Martino Crimpo nuoroda 17 scenarijų teatrui. Mes, tiesa, pateikiame 11.

Penki labai savimi patenkinti individai išklauso telefono atsakiklyje vienam žmogui – Anei paliktas žinutes. Pagal tuos pranešimus jie bando sukurti atskiras istorijas-scenarijus, kas ta Anė galėtų būti. Tie individai – galim vadinti juos prodiuseriais, pardavimų vadybininkais, reklamos agentais, ne taip svarbu – bando sukurti istoriją apie žmogų, kurio visai nepažįsta, ir, tiesą sakant, jis nėra jiems įdomus. Įdomi yra pati istorija ir tai, kaip kuo intriguočiau ją pateikti.

Jie konkuruoja tarpusavyje, bando įsijausti, galų gale taip užsižaidžia su savo kuriamomis istorijomis, kad patys nepajunta, jog jau senokai pametė objektą, apie kurį kalba.

Visame tame yra daug ironijos ir autoironijos. **Mes visi galime kalbėti apie tai, kaip išgyvename dėl karų, kurie vyksta kažkur pasaulyje, dėl potvynių ar žemės drebėjimų, bet iš esmės mus jaudina**

tik nuolaidos prekybos centre ir mūsų pačių saugumas. Tai, matyt, natūralu. Dar kitus jaudina, ką rytoj išmes iš kokio nors realybės-muzikinio-šokio projekto.

Man šis spektaklis yra apie žmogaus, kaip individo ar asmenybės, suniveliavimą. Apie tai, kaip iš vienos eilutės, pasakytos apie jus, aš galiu sukurti savo istoriją, kuri man atrods įdomi, patraukli ir, kaip dabar populiariu sakyti, pritrauks žiūrovą, bet su jumis neturės nieko bendra. Kita vertus, kiekvienas turi savo nuomonę, apie ką šis spektaklis. Režisierius turbūt pasakytų visai ką kita. Žiūrovas – dar kitaip. Taip ir turi būti.

Tai spektaklis bet kuriam, galinčiam su ironija pažvelgti į reiškinius, kurie dažnai tiesiog nepastebimai užvaldo mūsų sąmonę. **Tai spektaklis visiems „Facebook“ vartotojams. Nes kaip be jo.**

– **Ir visgi į ką kėsinais spektaklio herojai?**

– Visų pirma, į žmogų, jo asmenybę, taip pat į žiūrovo vaizduotę. Juk kiekvienam kuriančiam žmogui reikalingas palaikymas, kad jo idėja verta dėmesio.

– **Koks yra jūsų šiame spektaklyje kuriamas personažas? Kaip jį galėtumėte apibūdinti?**

– Kaip jau minėjau, visi penki spektaklyje vaidinantys aktoriai yra žmonės, bandantys prastumti savo geriausią idėją, savo scenarijų apie Anę. Spektaklio metu jie išsikūnija į pačius įvairiausius personažus – nuo Anės, tokios, kokią jie ją įsivaizduoja, iki kritikų, aptarinėjančių naujausią Anės kūrinį.

– **Taigi „Pasikėsinimai“ pasakoja apie viešųjų ryšių ir reklamos pasaulį, filmų kūrėjus, gyvenimo būdo žurnalų leidėjus ir šiuolaikinio meno kritikus, kuriančius naujus scenarijus ir naujus įvaizdžius. Kaip jums pačiai atrodo, ar įmanoma sukurti patrauklų įvaizdį ir taip išpopuliarinti visai pilką, nuobodžią į politiką ar verslo pasaulį stumiamą personą arba naują, bet nieko vertą produktą? Gal taip ir būna gyvenime?**

– Kaip tik dėl šios priežasties nežiūriu TV ir neskaitau laikraščių. Užtenka radijo. **Man atrodo, kad Lietuvoje neliko nė vienos profesijos – yra tik žvaigždės.** Tokios žinutės, kaip *žvaigždė x, išgarsėjusi realybės projekte n, šiandien pamatyta parke vaikstanti su šunimi*, manęs nedomina. Kur yra nuopelnas: kad ji parke, kad ji išgarsėjo ar kad su šunimi?

Arba kaip galima sakyti apie aktorį ar dainininką, kad jis išgarsėjo kažkokiam TV projekte, jei jis jau dešimt metų teatre dirba ir jį žino pusė pasaulio? Šiuo atveju, gal dar nieko – sužinojo ir tie, kurie kultūra nelabai domisi. Betgi pilna piliečių, kurie užsiima tik tuo, kad keičia vieno žurnalo puslapius į kitus, bėga iš vieno šou į kitą. Viskas greit daroma, greit virškinama ir išmetama. Šiandien viena „žvaigždė“, rytoj – kita. **Šiandien vienas žemes drebėjimas, rytoj – kitas.** Šiandien aš parsiduodu, rytoj – tu. Ir taip be galo. Viskas suplakama į vieną masę, viskas vienodai reikšminga. O kas lieka? Apie tai ir yra mūsų spektaklis. Su ironija.

Nežinau, ar tokiais pasvarstymais pritrauksiu žiūrovus. Gal reikėjo pasakyti, kad spektaklis-komedija...

– **Kokia jums pačiai spektaklio vieta, scena ar frazė įsimintiniausia? Ko galima iš jos pasimokyti?**

– Negaliu sakyti, kad kažkuri vieta yra įsimintinesnė už kitą. Visgi tai vientisas kūrinys. Asmeniškai man yra svarbios kelios scenos, kuriose geriausiai atsiskleidžia mano pačios požiūris į tam tikrus dalykus. Nenorėčiau konkrečiai įvardyti. Kiekvienas žiūrovas tebūna laisvas nuspręsti, kas jam pačiam svarbu ir ką galima išvelgti už žodžių.

• Spektaklyje taip pat vaidina Brigita Arsobaitė, Paulius Čižinauskas, Vytautas Kontrimas ir Julius Žalakevičius.

- „Pasikėsirimai“ bendradarbiaujant su „Audronio Liugos produkcija“ sukurti 2005 metais, tačiau, režisieriaus nuomone, spektaklio „tema ne sensta, o darosi aktualesnė kiekvieną dieną“.

Eiti, jei nelaikote savęs kvailiu.

Neiti, jei tikite viskuo, ką rodo TV.

Visos nuotraukos – Dmitrij Matvejev